

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

0 mm

To nye Biser.

Den første:

Sufannas Mand.

Den anden:

O, Pige, reis nu ikke langt fra mig.

Thronbhjem.

Trykt paa Bestilling hos J. L. Sundt.

Susannas Mand.

„Jeg var blot en Dreng paa seksten Aar
Første Gang, jeg Susanna saa“,
Hun var deilig som en Blomst i Baar,
Med en Rejsning som kun saa,
Lakkelaget var saa fint og net,
Og jeg breiede strøg mit Nor:
O, Susanna, vil du blive min,
Var mit allerførste Ord.

„O, Susanna, dit Dies klare Ild
Har jo tændt mit Hjerte, og jeg vil
Ingen anden høre til.“

Men hun lo og svared' nok saa glad:
Jeg vil ingen Somand ha,
Og du er jo selv en saadan Nad,
Saa du faar en anden ta.
Men en Dag faldt hun i Floden ned,
Jeg sprang ud, og hun blev frelst,
Fra den Tid fik jeg hendes Kjærlighed,
Som jeg vilde allerhelst.

„O, Susanna, du faldt i Floden ned,
Men for mig det var en heldig Stund,
Ihi jeg fik din Kjærlighed.“

Men hver Gang, jeg ud paa Reisen gaar,
Vil hun med, den dumme Tøs,
Stjont bestandig hun al min Hyre faar,
Bliver hun dog malissøs.
For hun siger, jeg er bange for,
Du skal glemme mig, min Ven.

For jeg har jo ingen anden Skat
Og vil nødig miste den.

„O, Susanna, men hvor kan du da tro,
At jeg kan blive dig saa falsk
Og hos en anden bo.

Men saa var der nok en Herremand,
Som var bleven ganske stød
I Susanna, og strøg hendes Somand var
Paa Habet seilet ud,
Han spanderte baade Solv og Guld,
Men hun seiede ham væk,
Ihi hun sa: min Somand er jeg huld,
Han er sjon og god og kjær.

„O, Susanna, jeg kan ei glemme det,
Du var tro og elskede kun mig,
Stjont jeg stod paa Armod's Lei.“

Men nu er jeg gift, har Vorn og Hus,
Og vi lever lykkelig,
Og jeg drikker af mit Sølvkrus,
Ihi ved Ild jeg blev saa rig,
Men naar Stormen raser ved vor Kyk,
Hvor den lille Hytte staar,
Jeg tænker Susanna til mit Bryk
Som i sjonne Ungdoms Aar.

„O, Susanna, min Fryd, min Hjertens Lyk,
Mod' al Verden tør jeg vove en Dyk,
Naar du hviler ved mit Bryk.“

Estertyk forbydes paa det strengeste af Forfatter og
Udgiver A. H. Lundmark.

D, Pige, reis nu ikke langt fra mig.

Egen Melodi.

D, Pige, reis nu ikke langt fra mig,
D, Pige, reis nu ikke langt fra mig,
:: I Rosenhaven har jeg paa dig ventet,
Der er saa sjønt, der er saa sjønt! ::

Paa mig at vente behøver du jo ei,
Paa mig at vente behøver du jo ei;
:: Gaa til den Pige, som er din Eige,
Gjør du det, saa gjør du ret ::

Den, som du elsker, han er ikke her,
Den, som du elsker, han er ikke her;
:: Han tjener Kongen, han tjener Kejseren,
Han er en Sømand, han er en Matros. ::

Matrosens Liv er et lykkeligt Liv,
Matrosens Liv er et lykkeligt Liv;
:: Naar andre sover, saa maa vi vaage.
Det er saa sjønt, det er saa trygt. ::

Din Vagt at gaa behøver du jo ei,
Din Vagt at gaa behøver du jo ei;
:: Naar nogen spørger, saa kan du svare,
At jeg er din, og du er min. ::

Matrosens Liv er et lykkeligt Liv,
Matrosens Liv er et lykkeligt Liv;
:: Kom, Brødre, lad os lystigen drikke,
Kom lad os drikke Champagne, Vin. ::
